

عنوان مقاله:

بررسی نقش دانش خودمراقبتی در کاهش پرخاشگری و گرایش به فرار از مدرسه در دانش آموزان دختر پایه ششم ابتدایی شهرستان بوکان

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی و هفتمین کنفرانس ملی مدیریت، روان شناسی و علوم رفتاری (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سعادت نیستانی پور - کارشناسی آموزش ابتدایی، دانشگاه آزاد اسلامی، بوکان، ایران (معاون پرورشی اداره آموزش و پرورش شهرستان بوکان)

شیرین رحیمی - فوق دیپلم آموزش ابتدایی، دانشگاه علمی-کاربردی، بوکان، ایران (مری مراقبت سلامت اداره آموزش و پرورش بوکان)

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی نقش دانش خودمراقبتی در کاهش پرخاشگری و گرایش به فرار از مدرسه در دانش آموزان دختر پایه ششم ابتدایی بود. این پژوهش از نظر هدف کاربردی و از نظر روش توصیفی از نوع همبستگی می باشد. جامعه پژوهشی حاضر شامل کلیه دانش آموزان دختر پایه ششم ابتدایی مدارس دولتی شهر بوکان در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ بود. به منظور برآورد حجم نمونه از جدول مورگان استفاده و حجم نمونه پژوهش برابر با ۳۲۰ نفر برآورد شد. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه -های محقق ساخته رفتارهای پرخطر (در ابعاد پرخاشگری و گرایش به فرار از مدرسه) و خودمراقبتی بود که روایی آن توسط متخصصین موضوعی تایید و پایایی آن بر اساس آلفای کرونباخ ۰/۹۱ برآورد گردید. پس از گردآوری اطلاعات به منظور تجزیه و تحلیل دادهها از آزمونهای ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون خطی چندگانه استفاده شد. نتایج آزمون همبستگی پیرسون نشان داد که ابعاد دانش خودمراقبتی (شامل: سلامت جسمانی، سلامت روانی، سلامت اجتماعی و سلامت معنوی) با کاهش میزان پرخاشگری و گرایش به فرار از مدرسه رابطه معنی داری دارند؛ همچنین نتایج آزمون تحلیل رگرسیون خطی چندگانه نیز نشان داد که کلیه ابعاد دانش خودمراقبتی به طور معناداری قادر به پیش بینی و تبیین پرخاشگری و گرایش به فرار از مدرسه هستند. بنابراین، می توان نتیجه گرفت که آموزشهای مبتنی بر خودمراقبتی نقش مهمی در کاهش پرخاشگری و گرایش به فرار از مدرسه در دانش آموزان دختر نوجوان دارد و روشی سودمند برای ارتقاء سلامت و کاهش رفتارهای آسیب زا در نوجوانان می باشد.

کلمات کلیدی:

دانش خودمراقبتی، پرخاشگری، گرایش به فرار از مدرسه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2027939>

